

Dokument zasedanja

A8-0024/2016

10.2.2016

POROČILO

o položaju begunk in prosilk za azil v EU
(2015/2325(INI))

Odbor za pravice žensk in enakost spolov

Poročevalka: Mary Honeyball

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA	3
OBRAZLOŽITEV	14
MANJŠINSKO MNENJE.....	19
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V PRISTOJNEM ODBORU	20
POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU V PRISTOJNEM ODBORU	21

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o položaju begunk in prosilk za azil v EU (2015/2325(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 2 in drugega pododstavka člena 3(3) Pogodbe o Evropski uniji (PEU),
- ob upoštevanju člena 8 in člena 78 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju člena 23 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju konvencije iz leta 1951 in protokola iz leta 1967 o statusu beguncev,
- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948,
- ob upoštevanju Konvencije OZN o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk iz leta 1979 in splošnega priporočila št. 32 Odbora za odpravo diskriminacije žensk z dne 14. novembra 2014 o razsežnosti, vezani na spol, kar zadeva status begunca, azil, državljanstvo in apatridnost žensk,
- ob upoštevanju Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini in boju proti njima (Carigrajska konvencija),
- ob upoštevanju Pekinške deklaracije in izhodišč za ukrepanje, sprejetih 15. septembra 1995 na četrti svetovni konferenci o ženskah, ter poznejših končnih dokumentov, sprejetih na posebnih zasedanjih OZN Peking +5, Peking +10, Peking +15 in Peking +20,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. maja 2015 z naslovom Evropska agenda o migracijah COM(2015)0240,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Akcijski načrt EU za boj proti tihotapljenju migrantov (2015–2020) (COM(2015)0285),
- ob upoštevanju sklepov o migracijah, ki jih je Svet sprejel 12. oktobra 2015, zlasti v njih izražene zavezanosti človekovim pravicam žensk in deklic,
- ob upoštevanju Direktive 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti njenih žrtev in o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/629/PNZ,
- ob upoštevanju Direktive 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ,
- ob upoštevanju Direktive 2013/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito,

- ob upoštevanju Direktive 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav,
 - ob upoštevanju Direktive 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite.
 - ob upoštevanju predloga uredbe o vzpostavitvi skupnega evropskega seznama varnih izvornih držav za namene Direktive 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite in o spremembi Direktive 2013/32/EU,
 - ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 862/2007 o statistikah Skupnosti o selitvah in mednarodni zaščiti,
 - ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta z naslovom Akcijski načrt na področju spolov za obdobje 2016–2020 z dne 26. oktobra 2015,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 25. marca 2015 o izvajanju evropske sosedске politike v letu 2014 (SWD(2015)0076),
 - ob upoštevanju resolucij varnostnega sveta OZN št. 1325 in 1820 o ženskah, miru in varnosti,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 2. decembra 2015 o posebnem poročilu Evropskega varuha človekovih pravic o preiskavi na lastno pobudo OI/5/2012/BEH-MHZ v zvezi z agencijo Frontex¹,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A8-0024/2016),
- A. ker zaradi potekajočih konfliktov, regionalne nestabilnosti in kršenja človekovih pravic, tudi nasilja na podlagi spola in posilstev kot vojnega orožja, vse več moških, žensk in otrok, toliko kot še nikoli doslej, išče mednarodno zaščito v EU;
- B. ker so pri prosilcih za azil v Evropski uniji precej velike razlike med spoloma; ker je v povprečju tretjina prosilcev za azil žensk; ker je od začetka leta 2015 do novembra tega leta po Sredozemskem morju na evropsko obalo prispelo približno 900.000 ljudi, med katerimi je bilo približno 38 % žensk in otrok; ker naj bi bilo po podatkih za januar 2016 Visokega komisarja OZN za begunce med prosilci za azil, ki so prispeli v Grčijo, 55 % žensk in otrok; ker je na poti v upanju na rešitev že preveč ljudi izgubilo življenje, med njimi je bilo tudi veliko žensk;

¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0422.

- C. ker so ženske in osebe LGBTI žrtve specifičnih oblik preganjanja zaradi spola, ki se še vedno pre pogosto ne priznavajo v azilnih postopkih;
- D. ker glavni cilj resolucije varnostnega sveta OZN št. 1325 o ženskah, miru in varnosti, tj. zaščititi ženske in bistveno povečati njihovo udeležbo v postopkih oblikovanja politike in odločanja, ni dosežen;
- E. ker po podatkih Urada Visokega komisarja Združenih narodov za begunce (UNHCR) vsako leto približno 20.000 žensk in deklet iz držav, kjer se izvaja pohabljanje ženskih spolovil, zaprosi za azil v državah članicah EU; ker zelo veliko žensk za azil zaprosi zaradi strahu pred pohabljanjem spolovil;
- F. ker naj bi po ocenah UNHCR 71 % prosilk za azil v EU iz držav, kjer se izvaja pohabljanje ženskih spolovil, prestalo tovrstno pohabljanje; ker je Sodišče za človekove pravice izreklo sodbe, s katerimi je zaustavilo izgon deklet, pri katerih je obstajala nevarnost, da jim bodo prisilno pohabili spolovilo, saj bi to povzročilo nepopravljivo škodo za njihovo telesno in duševno zdravje;
- G. ker je treba vse azilne politike in postopke, vključno z ocenjevanjem prošelj za azil, izvajati posamično ob upoštevanju različnosti spolov, saj imajo ženske in dekleta, ki prosijo za azil, posebne potrebe po zaščiti in se soočajo z drugačnimi težavami kot moški; ker bi bilo treba prošnje za azil, ki so povezane z nasiljem, obravnavati tako, da bi bile ženske zaščitene pred sekundarno viktimizacijo v azilnem postopku;
- H. ker so postopek integracije in pravice žensk in deklet ogroženi, če je njihov status odvisen od njihovega partnerja;
- I. ker je treba ustrezne akte, ki tvorijo skupni evropski azilni sistem, prenesti in izvajati v skladu z Ženevsko konvencijo o statusu beguncev in drugimi ustreznimi instrumenti;
- J. ker se ženske in dekleta, ki prosijo za azil, v državah članicah zelo različno obravnavajo in še vedno obstajajo znatne pomanjkljivosti;
- K. ker so begunke in prosilke za azil pogosto žrtve več oblik diskriminacije in so v državah izvora ter tranzitnih in ciljnih državah bolj izpostavljene spolnemu nasilju in nasilju na podlagi spola; ker so ženske in dekleta brez spremstva, ženske na čelu družine, nosečnice, invalidi in starejši še posebej ranljivi;
- L. ker ni ogrožena samo osebna varnost begunk (dolga in nevarna pot v izgnanstvo, nadlegovanje, uradna brezbržnost ter pogoste spolne zlorabe in nasilje, tudi takrat, ko že prispejo v kraj, ki naj bi bil varen, in njihova stigmatizacija v družbi zaradi tega), temveč te ženske skrbijo tudi za telesno varnost, dobrobit in preživetje svoje družine;
- M. ker so številni begunci, ki so prispeli v Evropo, začasno nastanjeni v begunskih taboriščih ali živijo na ulici, še posebej ranljive pa so ženske in dekleta;
- N. ker kriminalne mreže pomanjkanje varnih poti v EU za prosilce za azil in begunce, regionalno nestabilnost in konflikte ter ranljivost žensk in deklet na begu izkoriščajo za trgovino z ljudmi in spolno izkoriščanje;

- O. ker so ženske, ki so žrtve nasilja in trgovine z ljudmi, bolj izpostavljene tveganju spolno prenosljivih bolezni;
 - P. ker je Urad Visokega komisarja Združenih narodov za begunce poročal o primerih nasilja nad begunkami in otroki, zlasti spolnega nasilja, in njihovih zlorab skozi vso potovanje, tudi v prenatrpanih sprejemnih centrih v EU;
 - Q. ker ženske in dekleta, ki iščejo zatočišče v EU, pogosto bežijo pred režimom, ki jih zatira in jim ne priznava enakih pravic kot moškim, tolerira nasilje nad ženskami in otroki, njihove zlorabe ter zgodnje in prisilne poroke;
 - R. ker v sprejemnih centrih pogosto ni primernih prostorov za matere, nastanjene v njih, ki morajo preživljati svoje otroke in skrbeti zanje; ker tudi službe za pravno pomoč ne dajejo ustrezne podpore pri zagotavljanju informacij in pomoči pri iskanju družinskih članov;
 - S. ker v sprejemnih in tranzitnih centrih v Evropski uniji ni poskrbljeno za najosnovnejše potrebe, da bi se preprečilo nasilje na podlagi spola, kot so ločene sanitarije in ločeni spalni prostori;
 - T. ker so dekleta, ki bežijo pred konflikti in preganjanjem, izpostavljene večjemu tveganju, da bodo žrtve otroških, prezgodnjih in prisilnih porok, posilstva, spolnih in fizičnih zlorab ter prostitucije;
 - U. ker so ženske in otroci zaradi ločitve od družinskih članov izpostavljeni večjemu tveganju;
 - V. ker se pravica do združitve družine, čeprav je to osnovna človekova pravica, sistematično priznava z zamudo ali celo krši in ker so ženske in otroci prve žrtve nepriznavanja te pravice oziroma njenega poznega priznavanja;
 - W. ker so ženske pogosto prisiljene delati na črno v ponižujočih razmerah, da lahko ostanejo v ciljni državi;
 - X. ker je v pekinških izhodiščih za ukrepanje poudarjeno, da je treba povečati udeležbo žensk pri reševanju konfliktov na ravni sprejemanja odločitev ter begunke, razseljenke in migrantke ustrezno vključiti v sprejemanje odločitev, ki vplivajo nanje;
 - Y. ker naj bi na podlagi cilja trajnostnega razvoja št. 5 do leta 2030 dosegli enakost spolov in izboljšali življenjske razmere za ženske;
1. meni, da je treba za večjo varnost in zaščito begunk in begunskih deklet zagotoviti varne in zakonite poti v EU za tiste, ki bežijo pred spopadi in preganjanjem, pri čemer je treba upoštevati spol; zlasti poudarja, da bi moralo več držav članic sodelovati v programih EU za preselitev; meni, da zakonodaja in politika na področju nedovoljenih migracij ne bi smeli ovirati dostopa do azilnih postopkov EU; poudarja, da je pravica do azila zagotovljena s členom 18 Listine EU o temeljnih pravicah;
 2. poudarja, da je nujno treba takoj odpreti varne in zakonite azilne poti in se zoperstaviti tihotapskim mrežam ter ženskam, otrokom in invalidom v večji meri omogočiti

pribežališče, ne da bi za to tvegali svoje življenje; je zelo zaskrbljen zaradi smrtnih žrtev, zavračanja vstopa in grobih kršitev človekovih pravic na zunanjih mejah EU; meni, da bi si moralo vseh 28 držav članic deliti odgovornost, stroške in koristi, ne da to nosijo le države prvega prihoda; obžaluje pomanjkanje solidarnosti med državami članicami;

3. poudarja, kako pomembno je, da se begunke registrirajo posamično in se jim izda dokument, ki jim zagotavlja osebno svobodo, svobodo gibanja in dostop do bistvenih storitev, kakor zahteva UNHCR;
4. poudarja, da je treba v usklajevalnem odboru in vsakem drugem organu, ki zastopa begunce, naj bo to v mestih ali na podeželju, in v begunskih taboriščih, vključno z območji, kamor se begunci vračajo, upoštevati načelo enakosti spolov in zagotoviti spoštovanje pravic begunk in prosilk za azil ter izpolnjevanje njihovih potreb;
5. znova poziva vse države članice in Evropsko unijo, naj podpišejo in ratificirajo konvencijo Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter boju proti njima (Carigrajska konvencija);
6. poziva vse države članice, naj v sodelovanju z EU zagotovijo strokovno postravmatično svetovanje in psihosocialno oskrbo za ženske, ki so utpele poškodbe zaradi spola, pri čemer naj neposredno sodelujejo kvalificirane strokovnjakinje s tega področja, to svetovanje in oskrba pa naj bosta na voljo v vseh fazah azilnega postopka;
7. izraža globoko zaskrbljenost zaradi poročil, da se ženske in otroci prostituirajo za preživetje, da lahko plačajo tihotapcem in nadaljujejo pot v EU ter tam zaprosijo za azil; ponovno poudarja, da so varne in zakonite poti v Evropo poglobitve za to, da se ta praksa prepreči;
8. poziva EU, naj pri vzpostavitvi mehanizma za pritožbe v okviru službe uradnika Frontexa za temeljne pravice upošteva različnost spolov in naj obravnava kršitve človekovih pravic, ki so jih zagrešili Frontex, države članice in uradniki tretjih držav pri sodelovanju s Frontexsom, kakor se poziva v resoluciji Parlamenta z dne 2. decembra 2015 o posebnem poročilu Evropskega varuha človekovih pravic o preiskavi na lastno pobudo OI/2012/BEH-MHZ v zvezi z agencijo Frontex;
9. poziva k ciljnim ukrepom, da se zagotovi popolna integracija begunk in prosilk za azil in preprečijo vse oblike izkoriščanja, zlorab, nasilja in trgovine z ljudmi;
10. poudarja, da bi bilo treba pri načrtovanju, izvrševanju in ocenjevanju vseh migracijskih in azilnih politik in ukrepov EU upoštevati spol;

Vidik spola pri določanju statusa begunca

11. poziva, naj se kot del širše reforme migracijske in azilne politike, pri kateri se popolnoma upoštevajo socialni, kulturni in politični vidiki preganjanja in ki vključuje integracijske ukrepe, sprejme celovit sklop smernic EU o enakosti spolov;
12. poudarja, da so lahko ženske tudi v državah, ki veljajo za varne, preganjane na podlagi spola, osebe LGBTI pa so lahko tudi žrtve zlorab, zato je zahteva za njihovo zaščito

legitimna; poziva vse države članice, naj sprejmejo azilne postopke in poskusijo razviti programe usposabljanja, ki bodo upoštevali potrebe žensk, ki so žrtve večkratne marginalizacije, vključno s pripadnicami skupnosti LGBTI; poziva vse države članice, naj se borijo proti škodljivim stereotipom glede vedenja in značilnosti pripadnic skupnosti LGBTI ter naj pri obravnavanju prošelj za azil v celoti uporabljajo Listino EU o temeljnih pravicah; poudarja, da so v vseh državah članicah potrebni sprejemni centri, v katerih se bodo upoštevale potrebe oseb LGBTI; poudarja, da je v sprejemnih centrih pogosto nasilje nad temi osebami;

13. poudarja, da oblike nasilja in diskriminacije na podlagi spola, med drugim posilstvo in spolno nasilje, pohabljanje ženskih spolovil, prisilne poroke, nasilje v družini, t. i. kazniva dejanja iz časti in diskriminacija na podlagi spola, ki jo odobrava država, pomenijo preganjanje in bi morale biti utemeljen razlog za prošnjo za azil v EU, kar bi bilo treba upoštevati v novih smernicah o enakosti spolov;
14. poziva Komisijo, naj zbere natančne statistične podatke o migraciji in mednarodni zaščiti, da bi vključili več vrst podatkov, razvrščenih po spolu, zlasti v zvezi s fazami azilnega postopka po sprejetju prvotne odločbe;
15. poziva Komisijo, naj razvije razlagalne smernice o pohabljanju ženskih spolovil, ki bodo v celoti upoštevale smernice UNHCR o preganjanju na podlagi spola in navodila v zvezi s pohabljanjem ženskih spolovil ter bodo vsebovale jasen pregled obveznosti držav članic, in sicer s posebnim poudarkom na identifikaciji ranljivih prosilcev za azil in komuniciranjem z njimi; poudarja, da je nekaterim žrtvam, ki so preživele pohabljanje spolovil, težko govoriti o tej travmatični izkušnji; poziva države članice, naj sprejmejo ukrepe in zagotovijo, da bo mogoče vse oblike nasilja nad ženskami, tudi pohabljanje ženskih spolovil, priznati kot oblika preganjanja in da bodo žrtve deležne zaščite, ki jo zagotavlja konvencija iz leta 1951 v zvezi s statusom beguncev, v skladu s členom 60 Carigrajske konvencije;
16. poziva države članice, naj poskrbijo za to, da so azilni postopki na mejah skladni s smernicami UNHCR o mednarodni zaščiti, zlasti kar zadeva preganjanje zaradi spola;
17. poziva Komisijo, naj glede na opisane razmere preuči zvišanje finančnih sredstev za programa Daphne in Odysseus in njuno širše področje uporabe ter naj oceni, ali bi lahko ta programa prilagodili sedanjim razmeram in zaščitili begunke;
18. je seznanjen s predlogom Komisije za vzpostavitev skupnega seznama varnih držav izvora; zahteva, da se sprejmejo vsi potrebni ukrepi in se zagotovi, da bo ta pristop skladen z načelom nevračanja in da pravice žensk, otrok in drugih ranljivih skupin ne bodo ogrožene; poziva, naj se uporablja razlikovanje glede na spol; meni, da morebiten seznam varnih držav izvora ne bi smel privedi do manj ugodnega obravnavanja postopkovnega obravnavanja žensk, ki za azil prosijo zaradi strahu ali izkušnje nasilja na podlagi spola; poudarja, da se je treba izogniti naglim odločitvam, pri katerih se niso ustrezno upoštevale nevarnosti, celo smrtna nevarnost, ki grozijo ženskam, ki so žrtve nasilja na podlagi spola, če se njihova prošnja zavrne in se bodo prisiljene vrniti v svojo državo;
19. poziva k bolj objektivnim pristopom k preverjanju verodostojnosti v vseh državah članicah, pri katerih se upošteva različnost spolov, in okrepljenemu usposabljanju na

temo preverjanja verodostojnosti za nosilce odločanja, ki bo vključevalo vidik spola; poudarja, da preverjanje verodostojnosti nikoli ne more biti popolnoma točno in se ne bi smelo uporabljati kot edina podlaga za negativno odločbo o azilu; priporoča, da se pri ocenjevanju ženskih prošelj za azil upoštevajo kulturni, socialni in psihosociološki profili, vključno s kulturnim ozadjem, izobrazbo, travmo, občutkom sramu in/ali kulturnimi neenakostmi med moškimi in ženskami;

20. poziva države članice, naj navedejo razloge za odobrene odločbe o azilu, da bi zagotovili koristne podatke o obravnavi nasilja na podlagi spola in preglednost v zvezi z razlogi za odobritev prošnje v skladu s konvencijo;
21. poziva države članice, naj ženskam zagotovijo informacije o azilnih postopkih, njihovih pravicah in posebnih storitvah, ki so jim na razpolago pri vlaganju prošnje za azil; poudarja, da je pravica žensk, da prošnjo vložijo neodvisno od svojega partnerja, poglobljena za njihovo opolnomočenje in načelo nevračanja; poziva države članice, naj vse ženske obveščajo o njihovi pravici, da samostojno zaprosijo za azil, kar pomeni, da lahko zaprosijo za status begunke ali prosilke za azil in ga ohranijo ne glede na položaj drugih družinskih članov;
22. poziva države članice, naj v celoti izvršujejo Direktivo 2011/36/EU o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščitijo njenih žrtev in Direktivo 2012/29/EU o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj;
23. meni, da bi bilo treba takoj, ko se pojavi sum o nasilju na podlagi spola, ukrepati v smislu humanitarne pomoči, saj so ranljive skupine, kot so ženske in otroci, na nezakonitih poteh migracije, kjer se jim odreka cela vrsta pravic, zelo izpostavljeni raznim oblikam fizičnega nasilja in moralne prisile;
24. poudarja, da je pri ženskah in dekletih še posebej velika nevarnost, da jih izkoristijo tihotapci; zato poziva države članice, naj okrepijo policijsko in pravosodno sodelovanje, tudi z Europolom, Frontexom, Eurojustom in Evropskim azilnim podpornim uradom, in se učinkovito borijo proti tihotapljenju migrantov in trgovini z njimi;
25. poudarja, da je treba med preverjanjem in razgovori v azilnem postopku poskrbeti za varstvo otrok in oskrbo vzdrževanih oseb, da bi se zagotovile poštene možnosti v postopku odločanja o prošnji za azil;

Potrebe žensk v azilnih postopkih

26. poziva države članice, naj prosilke za azil ustrezno obvestijo o njihovih pravicah, zlasti o tem, da imajo pravico zahtevati, da razgovor vodi in tolmači ženska, in pravico do osebne razgovora, ki poteka ločeno od morebitnih tretjih oseb; poziva države članice, naj za osebe, ki vodijo in tolmačijo razgovore, zagotovijo izčrpno in obvezno usposabljanje o spolnem nasilju, travmatičnih izkušnjah in s tem povezanih spominih; poziva države članice, naj zagotovijo, da se te pravice spoštujejo;
27. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da številni delavci v EU, ki obravnavajo azilne zadeve, niso seznanjeni s pohabljanjem ženskih spolovil; poziva države članice, naj si na nacionalni ravni v sodelovanju z azilnimi organi prizadevajo za uvedbo boljših postopkov za

podporo in pomoč ženskam in dekletom, ki so žrtve pohabljanja spolovil ali pri katerih je nevarnost, da postanejo žrtve te prakse;

28. poziva vse države članice, naj zagotovijo posodobljene in dostopne informacije o azilnem postopku in pravicah, tudi o pravicah, ki jih imajo samo prosilke za azil;
29. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo popoln dostop do spolnega in reproduktivnega zdravja in pravic, vključno z dostopom do varnega splava, in naj nemudoma dodelijo dodatna sredstva za zdravstveno varstvo;
30. poziva Komisijo in države članice, naj ženskam v času njihovega bivanja v begunskih taboriščih, pri mejnih kontrolah in seveda po vstopu v EU zagotovijo zaščito in pomoč;
31. poziva vse države članice, naj podpišejo in ratificirajo konvencijo Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (Carigrajsko konvencijo) ter izvajajo njen člen 59, ki jasno določa, da bi morale pogodbenice sprejeti potrebne ukrepe za ustavitev postopka izгона in/ali izdajo samostojnega dovoljenja za prebivanje razvezanim migrantkam, katerih rezidenčni status je bil odvisen od sproga;
32. poziva, naj se prosilkam za azil in migrantkam dodeli pravni status, ki je neodvisen od statusa njihovega partnerja, da se prepreči izkoriščanje teh žensk, zmanjša njihova ranljivost in se doseže večja enakost;
33. poudarja, da bi morale imeti migrantke in migrantska dekleta brez dokumentov dostop do vseh bistvenih temeljnih pravic in da bi bilo treba razviti možnosti za zakonite migracije;
34. poudarja potrebo po postopkih za združitev družine, da se ženskam in dekletom, ki se želijo pridružiti svoji družini v EU, priznajo individualne pravice, da se jim pri dostopu do zdravstva, izobraževanja ali zaposlitve ne bo treba zanašati na možkega družinskega člana, ki jih morda zlorablja;
35. odločno obsoja uporabo spolnega nasilja nad ženskami kot vojnega orožja; meni, da bi bilo treba posebno pozornost nameniti ženskam in dekletom migrantkam, ki so bile zlorabljene v konfliktih, tako da se jim zagotovi dostop do zdravstvene in psihološke pomoči;
36. pozdravlja, da je Evropski azilni podporni urad razvil nove module usposabljanja o spolu, spolni identiteti in spolni usmerjenosti; poziva k popolni vključitvi načela enakosti spolov in priprave proračuna ob upoštevanju vidika spola v delo tega urada, in sicer prek kontaktnih točk za enakost spolov in formalne povezave z Evropskim inštitutom za enakost spolov; poziva k informacijam o državah izvora, ki vključujejo položaj žensk, in sicer v pravnem in dejanskem smislu, pa tudi informacije o preganjanju žensk ali njihovi ogroženosti zaradi nedržavnih akterjev;
37. priporoča, da uradniki prevzamejo proaktivni pristop, zlasti do žensk iz Afganistana, Iraka in Somalije, pri obravnavanju njihovih prošenj za azil, saj je pri teh ženskah večje tveganje, da bodo v primeru vrnitve v državo izvora postale žrtve spolnega nasilja ali nasilja na podlagi spola;

38. spodbuja vse države članice, naj v celoti izkoristijo dublinsko uredbo in zagotovijo, da lahko družine ostanejo skupaj in da njihove prošnje za azil obravnava isti organ;

Sprejem in pridržanje

39. poziva, naj se ukine pridržanje za vse otroke v EU ter naj se staršem omogoči, da med čakanjem na odločitev o azilu živijo s svojimi otroki v temu namenjenih ustanovah;
40. poudarja, da se je treba izogibati pridržanju prosilcev za azil in ga uporabljati le, kadar se uporablja za zakonit namen in je bilo za vsak posamezen primer ugotovljeno kot potrebno in sorazmerno, nikoli pa ga ni mogoče upravičiti za mlajše od 18 let; meni, da spoštovanje pravice do iskanja azila pomeni ureditev odprtih in humanih sprejemnih zmogljivosti za prosilce za azil, kar vključuje tudi varno, dostojanstveno obravnavo v skladu s človekovimi pravicami; poudarja, da je treba najti alternativne možnosti pridržanju, tudi pristope s poudarkom na vključevanju, kjer bi bile spoštovane potrebe ranljivih skupin;
41. poudarja, da so mnoge prosilke za azil in begunke izkusile hudo nasilje in da bi pridržanje njihovo travmo lahko še poslabšalo; opozarja, da pridržanje prosilcev za azil zgolj zaradi upravne prikladnosti krši pravico do svobode, zapisano v členu 6 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah; poziva, da se v vseh državah članicah takoj odpravi pridržanje otrok, nosečnic in doječih mater ter žrtev posilstva in trgovine z ljudmi, na voljo pa naj bo ustrezna psihološka podpora;
42. poziva vse države članice, naj znižajo zgornjo omejitev trajanja pridržanja pred vrnitvijo pod raven, ki jo določa direktiva o vračanju; meni, da dolgotrajno pridržanje nesorazmerno prizadene ranljive skupine;
43. poziva, naj pridržane prosilke za azil, ki so bile žrtve spolne zlorabe, dobijo ustrezno zdravniško pomoč in svetovanje, tudi v primerih nosečnosti, zagotovi pa naj se jim potrebna telesna in duševna zdravstvena oskrba, podpora in pravna pomoč; zahteva, naj Komisija in države članice nemudoma sprejmejo ukrepe, s katerimi bodo zagotovile varne, humane in ustrezne pogoje sprejema, prehoda in pridržanja z ločeno nastanitvijo in sanitarnimi objekti za ženske in družine; opozarja, da bi morale biti zagotavljanje ustreznih osnovnih higienskih pripomočkov za vse ženske in dekleta standardna praksa v programih pomoči;
44. poudarja, da bi z neposrednim in posrednim vključevanjem begunk v vodenje razdeljevanja hrane in drugih potrebščin zagotovili, da te stvari razdeljujejo in neposredno nadzorujejo odrasle ženske v gospodinjstvih, s čimer bi zagotovili pošteno razdeljevanje;
45. poziva Komisijo in države članice, naj v sprejemnih centrih za begunce in prosilce za azil zagotovijo ustrezne prostore, kjer bodo lahko nudili podporo in varstvo za otroke;
46. poziva države članice, naj izvajajo ali okrepijo mehanizme za spremljanje prenatrpanih sprejemnih centrov v EU, ki ne dosegajo nujno minimalnih standardov za omilitev nasilja na podlagi spola, s čimer bi preprečili nadaljnje nadlegovanje žensk in otrok tudi v državi prihoda;

47. opozarja, da bi bilo treba v sprejemnih centrih dati prednost potrebam ranljivih oseb, kot so ženske žrtve nasilja in deklice, zlasti deklice brez spremstva;
48. poudarja, da je pomembno v sprejemnih zmogljivostih zagotoviti ustrezno pravno pomoč za ženske, s čimer bi jim nudili dragoceno podporo glede informacij in iskanja družinskih članov;
49. poziva Komisijo in države članice, naj uvedejo ukrepe, s katerimi bi preprečili, da bi ženske in dekleta, ki so dobile status begunke, silili v poroko moški, ki bi se želeli zagotoviti varen dostop, da katerega sicer ne bi bili upravičeni;
50. poudarja, da so nujno potrebne neodvisne preiskave vseh obtožb tudi o spolni zlorabi in nasilju na podlagi spola v centrih za pridržanje priseljencev ali na mejah in da se omogoči dostop novinarjev in ustreznih organizacij civilne družbe;
51. meni, da so pri pridržanju prosilk za azil potrebne zmogljivosti in potrebščine za zadostitev posebnih higienskih potreb žensk, da je treba spodbujati namestitve varnostnic in paznic, vse osebje, dodeljeno za delo s pridržanimi ženskami, pa se bi se moralo udeležiti usposabljanja o posebnih potrebah, povezanih s spolom, in človekovih pravicah žensk;
52. meni, da bi bilo treba pridržanim prosilkam za azil, ki prijavijo zlorabo, takoj zagotoviti zaščito, podporo in svetovanje, njihove trditve pa bi morali preiskati pristojni in neodvisni organi ob polnem spoštovanju načela zaupnosti, tudi kadar so ženske pridržane skupaj z možmi, partnerji oziroma drugimi sorodniki; meni, da bi bilo treba pri teh zaščitnih ukrepih posebej upoštevati možnosti maščevanja;
53. poziva Komisijo, države članice in lokalne organe, naj sodelujejo z organizacijami civilne družbe in za človekove pravice, da bi olajšali stisko beguncev, ki živijo v zasilnih razmerah, zlasti ranljivih žensk in deklic;

Socialna vključenost in integracija

54. poziva države članice, naj oblikujejo in izvajajo posebne ukrepe za spodbujanje udeležbe begunk in prosilk za azil na trgu dela, tudi s poučevanjem jezika, opismenjevanjem, vseživljenjskim učenjem in usposabljanjem; poziva Komisijo, države članice in lokalne organe, naj begunskim deklicam zagotovijo pravico dostopa do zakonsko določenega izobraževanja; poudarja pomen neformalnega in priložnostnega izobraževanja in kulturne izmenjave pri vključevanju žensk in deklic ter krepitevi njihovega položaja; poudarja, da je treba dostop do visokošolskega izobraževanja omogočiti tudi begunkam; poziva k zanesljivim in preglednim postopkom za priznavanje kvalifikacij, pridobljenih v tujini;
55. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo financiranje in druga sredstva organizacijam civilne družbe in za človekove pravice, ki zagotavljajo pomoč, spodbujajo vključevanje in spremljajo položaj beguncev in prosilcev za azil v EU, zlasti glede odpravljanja ovir in ranljivosti, ki jih doživljajo ženske in otroci;
56. poziva države članice in Komisijo, naj voditeljicam, ki so žrtve preganjanja v državah izvora in so sedaj begunke, zagotovijo, da bodo lahko v EU varno nadaljevale svoje

politične in družbene dejavnosti za pravice žensk ter enakost spolov;

57. poudarja bistveni pomen, ki ga ima dostopno, kakovostno varstvo otrok in nega drugih vzdrževanih oseb pri krepitvi ekonomskega in socialnega položaja begunk;
 58. spodbuja države članice, naj za spodbujanje vključevanja beguncev na trg dela poleg Sklada za azil, migracije in vključevanje uporabijo strukturne in investicijske sklade, s posebnim poudarkom na varstvu otrok;
 59. poziva k hitrejšim in učinkovitejšim postopkom za ponovno združitev družine in zbiranju podatkov o odločitvah v zvezi s ponovno združitvijo družine, ločenih glede na spol; poudarja pomen dostopa do pravne pomoči v primerih ponovne združitve družine;
 60. meni, da bi medsebojno priznavanje ugodenih odločb o azilu izboljšalo možnosti za zaposlovanje, vključevanje in ponovno združevanje družin;
 61. poudarja, da bi morale države gostiteljice zagotoviti popoln dostop do brezplačnega kakovostnega javnega izobraževanja, zdravstvenih storitev, zlasti tistih, povezanih s spolnim in reproduktivnim zdravjem ter pravicami na tem področju, in do zaposlitve, ki ustreza potrebam in sposobnostim begunk, ter bivališč v skladu s potrebami žensk in deklric begunk; poudarja, da so politike socialnega varstva ključ za vključevanje;
 62. poziva k celovitim programom z ustreznimi sredstvi, s katerimi bi odgovorili na še neobravnavane kratko- in dolgoročne zdravstvene potrebe begunk, skupaj s psihosocialnim svetovanjem in svetovanjem ob travmah;
 63. poudarja pomembno pozitivno vlogo, ki jo lahko imajo socialna podjetja in alternativni poslovni modeli, kot so zadruga in vzajemne družbe, pri krepitvi ekonomskega položaja begunk in njihovega vključevanja na trg dela, pa tudi v socialne in kulturne kroge;
 64. spodbuja izmenjavo dobre prakse med državami članicami o vključenosti množičnih lokalnih organizacij in neposrednem sodelovanju beguncev pri predstavljanju stališč begunk in prosilk za azil oblikovalcem politike;
 65. meni, da imajo lokalni in regionalni organi osrednjo vlogo pri vključevanju begunk in prosilk za azil, zlasti pri njihovem vključevanju na trg dela; te organe spodbuja h krepitvi dialoga in razprave med begunkami ter krajevnimi ženskami;
-
- ◦
66. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter Uradu Visokega komisarja Združenih narodov za begunce.

OBRAZLOŽITEV

V letu 2014 so ženske in deklice predstavljale polovico beguncev po vsem svetu¹. V preteklosti so mednarodne konvencije in nacionalne azilne politike pogosto zanemarjale posebni položaj prosilk za azil ter na spol vezano naravo begunskih razmer. Azilni sistemi so bili običajno obravnavani skozi prizmo moške izkušnje. Kljub ustanovitvi skupnega evropskega azilnega sistema (CEAS) še vedno obstajajo znatne razlike v zakonodaji, politiki in praksi držav članic, opazen pa je tudi razkorak v varstvu, ki se namenja prosilkam za azil v EU.

Zaradi demografske raznolikosti beguncev, ki skušajo priti v Evropo, je težko dobiti natančne statistične podatke, vendar vse sodobne raziskave kažejo, da za mednarodno zaščito v EU zaprosi več samskih moških kot pa žensk in otrok. V veliki meri je to posledica s spolom povezanih ovir pri dostopu do zaščite, s katerimi se ženske srečujejo ves čas potovanja. Zaradi tradicionalno neenake razdelitve dela ženske pogosto ostanejo doma, da bi skrbele za otroke in starejše družinske člane. Mnoge niso finančno in administrativno neodvisne, da bi lahko sploh zapustile svojo matično državo.

Vse več žensk, ki bežijo, je ranljivih v vseh fazah potovanja, tako v državi izvora kot v tranzitni in ciljni državi. Nasilje na podlagi spola je glavno gonilo pri odločitvi žensk za beg, pa tudi skupna značilnost potovanja do in v EU.

Vidik spola pri določanju statusa begunca

Trdi se, da je bil Evropski parlament prvi mednarodni organ, ki je priznal, da je treba konvencijo o beguncih razlagati upoštevajoč vidik spola, kar je zapisal v resoluciji z dne 13. aprila 1984², to pa je pozneje povzel tudi UNHCR v svojih sklepih in smernicah. Številne države članice EU so sprejele lastne smernice o enakosti spolov, vendar te niso zavezujoče, njihova učinkovitost pa je le delna in neenakomerna.

Splošno priznано je, da prosilke za azil pogosto prizadenejo nedržavni akterji, tudi družinski člani. Do preganjanja pride, ko v takih primerih država ni sposobna ali pripravljena zagotoviti zaščite žensk. Zato ima preganjanje – zlasti pri prošnjah na podlagi spola – tako horizontalno kot vertikalno razsežnost.

Številne države članice še niso podpisale in ratificirale Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini in boju proti njima (Carigrajska konvencija). Konvencija od držav pogodbenic zahteva, da pri razlagi konvencije o statusu beguncev upoštevajo različnost spolov in zagotovijo pogoje za sprejem, podporne storitve in azilne postopke, ki bodo to različnost upoštevali.

Kakovost azilnega postopka in oblika odločanja v postopku na ženske vplivata drugače kot na moške. Manj verjetno je, da bodo ženske imele dokaze, s katerimi bi podprle prošnjo. To je

¹ „Svet v vojni. Globalni trendi, pregled UNHCR. Prisilne razselitve leta 2014“, <http://unhcr.org/556725e69.html>

² Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 1984 o uporabi Ženevske konvencije o statusu beguncev, UL C 127, 14.5.1984, str. 137.

posledica različnih dejavnikov, tudi njihovega ekonomskega, družbenega in političnega statusa v državi izvora, ter narave preganjanja ali strahu, ki ju doživijo. Ustno pričanje ima zato pri prošnjah žensk za azil običajno večjo vlogo, zlasti pri oceni verodostojnosti.

Ženske, ki so doživele travmo, morda ne želijo razkriti pomembnih informacij ali pa jih razkrijejo počasi. Nekatere nevladne organizacije poročajo o kulturi dvoma, ko nosilci odločanja ne upoštevajo, da so spomini na krivico in travmo zapleteni, ter naprtijo preveliko breme na prosilce za status begunca, ki imajo le omejena dokumentarna dokazila.

Predlagana uredba o vzpostavitvi skupnega evropskega seznama varnih izvornih držav¹ odpira pomembna vprašanja o položaju žensk, ki prosijo za azil v EU. Če bo predlog spremembe sprejet, bo morala Komisija zagotoviti, da bodo spremembe v celoti upoštevale položaj žensk, lezbijk, gejev, biseksualcev, transseksualcev in interseksualcev ter drugih ranljivih skupin in po potrebi določiti posebna odstopanja. Nobena država ne more veljati za resnično „varno“ za ženske in dekleta, ko je nasilje na podlagi spola globalna in splošna težava. To bi moralo biti izrecno priznано v vseh novih pravilih, pri katerih bi bilo treba uporabiti razlikovanje glede na spol.

Sprejeti bi bilo treba nov in celovit sklop vseevropskih smernic o enakosti spolov kot del širše reforme politike priseljevanja in azila.

Potrebe žensk v azilnih postopkih

Prosilke za azil bi morale imeti čim prej dostop do kakovostnega pravnega svetovanja. Zaradi psiholoških travm, občutka sramu in stigmatizacije, ki jih mnoge ženske doživijo zaradi nasilja, imajo lahko pravni zastopniki težave pri pridobivanju zaupanja. Ženske morajo imeti zaupanje, da lahko razkrijejo občutljive podrobnosti travmatičnih izkušenj.

Prošnje za azil na podlagi spola so pogosto zapletene in lahko zahtevajo dodatno pravno delo. V številnih državah članicah je bilo financiranje pravne pomoči v zadnjih letih zaradi varčevalnih programov precej zmanjšano. Pomanjkanje sredstev lahko pravne zastopnike odvrne od tega, da bi sprejeli zapletene pritožbene zadeve, povezane s spolom, zaradi česar mnoge prosilke za azil nimajo druge možnosti, kot da vložijo pritožbo brez pomoči pravnega zastopnika.

Napačna odločitev lahko povzroči nepopravljivo tragedijo. Pravna pomoč je torej bistveno varovalo pred napačnimi odločitvami. Agencija za temeljne pravice je opozorila tudi na ovire, s katerimi se soočajo prosilci za azil pri dostopanju do učinkovitih pravnih sredstev². Pomanjkanje pravne pomoči pomeni tudi, da tudi osebe s priznanim statusom begunca pogosto ne morejo uveljavljati svoje pravice do ponovne združitve z družino.

Ženske imajo posebne potrebe glede presejalnih postopkov in postopkov razgovora, standardi pa se med državami članicami še vedno precej razlikujejo. Da bi rešile ta problem, morajo države članice vsaj:

¹ COM((2015)0452), 9. 9. 2015.

² Agencija Evropske unije za temeljne pravice: „Dostop do učinkovitih pravnih sredstev: Perspektiva prosilca za azil“, tematsko poročilo, 2011.

- zagotoviti pravico do prošnje, da razgovor vodijo in tolmačijo ženske, ter obveščati o tej pravici,
- zagotoviti izčrpno in obvezno usposabljanje o spolnem nasilju in travmi ter spominih, povezanih z njima, za osebe, ki vodijo razgovore in tolmačijo,
- zagotoviti svetovanje ob travmah za ženske, ki so bile prizadete na podlagi spola,
- zagotoviti informacije o azilnem postopku in pravicah, do katerih so upravičene prosilke za azil,
- zagotoviti varstvo otrok med presejalnim postopkom in razgovorom za azil,
- ženske obvestiti o njihovi pravici, da samostojno vložijo prošnjo za azil.

Potrebno je bolj usklajeno usposabljanje vseh strokovnjakov, ki bo lahko prišli v stik z ženskimi, ki so žrtve pohabljanja spolovil, tudi z usposabljanjem o obstoječih pobudah, kot je spletna platforma znanja o obsežnem usposabljanju strokovnjakov¹.

Nezakonita trgovina, tihotapljenje in spolno nasilje

Prisilno razseljevanje povzroča mnoge spremljevalne oblike izkoriščanja in preganjanja na podlagi spola, tudi trgovino z ljudmi za namene spolnega izkoriščanja ali izkoriščanja delovne sile. Ženske in dekleta, ki bežijo pred konflikti, se soočajo z večjim tveganjem otroških, zgodnjih in prisilnih porok. Obstajajo tudi dokazi, da se ženske in dekleta ponekod prostituirajo za preživetje v zameno za storitve brezvestnih tihotapcev.

Spolno nasilje se pogosto uporablja kot strategija, s katero se ženskam in dekletom kršijo njihove osnovne človekove pravice. Povzroči lahko prisilno, neželeno in otroško nosečnost. Več kot tretjina smrti po svetu, povezanih z materinstvom, se zgodi na kriznih območjih, kot so begunska taborišča. Glavni razlog je pomanjkanje osnovne nujne porodniške nege in usposobljenega zdravstvenega osebja. Zaradi neustrezne ali neobstoječe spolne in reproduktivne zdravstvene oskrbe milijonom žensk in otrok po nepotrebnem grozijo boleznimi in smrti.

Komisija in države članice bi morale zagotoviti popoln dostop do spolnega in reproduktivnega zdravja ter pravic, vključno z dostopom do varnega splava. Nujno je treba dodeliti dodatna sredstva.

Vprašnji trgovine z ljudmi in tihotapljenja sta pogosto povezani in se prepletata, vendar pa se razlikujeta in povzročata različne pravne obveznosti. Trgovina z ljudmi vedno vključuje prisilo in izkoriščanje, ne pomeni pa vedno nezakonitega prehoda meje. Za zagotovitev ustrezne in usmerjene politike in kazenskopравnih ukrepov, bi bilo treba oba pojava obravnavati ločeno.

Povečano zatekanje k tihotapcem in negotove migracijske poti za ženske pomenijo posebne težave. Ko ženske in njihove družine nimajo več nobene druge možnosti, kot da se odpravijo po nevarnejši poti, se njihova izpostavljenost nasilju in odvisnost od kriminalnih tihotapcev poveča. V osnovi je treba za izboljšanje zaščite in varnosti begunk omogočiti varne in zakonite poti v EU za osebe, ki bežijo pred konflikti in preganjanjem.

Varnost in spoštovanje pravic žensk ne bi smela biti nasprotujoča si politična cilja.

¹ www.uefgm.org

Sprejem in pridržanje

Ženske imajo posebne potrebe glede sprejema, kot priznava člen 60(3) Carigrajske konvencije, ki določa, da podpisnice

sprejmejo potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za razvoj sprejemnih postopkov in podpornih storitev za prosilce za azil, ki upoštevajo različnost spolov.

Vendar pa v skladu z direktivo o pogojih za sprejem, ženske niso sistematično obravnavane kot skupina „ranljivih oseb“ ali kot upravičene do prilagojene nastanitve.

Pritisk na azilne sisteme za sprejem nikoli ne bi smel biti opravičilo, da se ne zaščitijo ženske pred nasiljem ali pa za uporabo dvojnih meril za prosilke za azil; imeti bi morale enake pravice kot druge žrtve nasilja na podlagi spola. Direktiva o žrtvah tudi določa, da se pravice, ki jih opredeljuje, ne smejo pogojevati s statusom prebivališča, državljanstvom ali nacionalnostjo žrtve.

Obravnavati je treba tudi številna druga vprašanja, ki se nanašajo na pogoje za sprejem:

- usposabljanje zaposlenih, vezano na spol, vključno z obsežnim izobraževanjem o spolnem nasilju, trgovini z ljudmi in pohabljanju ženskih spolovil,
- potrebo po ločenih spalnih prostorih in sanitarnih objektih za ženske in moške,
- dostop do zdravstvenih storitev, ki upoštevajo različnost spolov, vključno s predporodno in poporodno nego,
- dostop do svetovanja,
- varstvo otrok.

Pridržanje bi se moralo uporabiti samo kot skrajni ukrep. Ranljivih oseb se ne bi smelo pridržati. Glede na potrebe nosečnic, mater z majhnimi otroki in žrtev spolnega nasilja bi bile ustreznejše drugačne rešitve kot pridržanje, na primer predaja potnih listin ali obveznost poročanja.

Socialna vključenost in vključevanje

Begunke se pri vključevanju soočajo s številnimi specifičnimi izzivi in doživljajo večplastno in presečno diskriminacijo na podlagi lastnosti, kot sta spol in pripadnost etnični manjšini, zato jih še bolj ogrožajo socialna izključenost, nasilje in revščina.

V Evropi prosilci za azil dandanes živijo z dohodkom, ki je precej pod pragom revščine, nekateri pa se morajo zanašati na dobrodельne organizacije, da lahko zadovoljijo svoje osnovne človekove potrebe. Zelo zaskrbljujoče je, da nosečnice in mlade matere ne prejemaajo ustrezne finančne pomoči. Tudi ko dobijo status begunke, ženske naletijo na precejšnje ovire pri zaposlovanju in socialni pomoči, vključno s pomanjkanjem dostopa do varstva otrok.

Države članice bi morale pri spodbujanju vključevanja na trg dela bolj uporabljati sredstva kohezijskih skladov skupaj s skladom za azil, migracije in vključevanje. Varstvo otrok je

osrednjega pomena pri omogočanju udeležbe begunk v družbi in bi morale imeti prednost.

Porast skrajno desničarskega populizma in ekstremizma v Evropi za begunke in prosilke za azil pomeni dodatno tveganje rasistične zlorabe, diskriminacije in nasilja. Države članice morajo spodbujati varno in gostoljubno okolje za tiste, ki iščejo mednarodno zaščito, ter boj proti vsem oblikam diskriminacije. Oblikovalci politike na vseh ravneh morajo spregovoriti o možnem pozitivnem gospodarskem, socialnem in kulturnem prispevku beguncev.

Sklep

Najpomembnejši akti, ki sestavljajo skupni evropski azilni sistem, doslej ne zagotavljajo dosledne obravnave, ki bi upoštevala spol, za ženske, ki iščejo zaščito v Evropi. Kljub zakonodaji in politiki, zasnovani, da bi upoštevala različnost spolov, ostajajo zelo velike pomanjkljivosti. Čeprav politike upoštevajo različnost spolov, to ne pomeni, da se vedno učinkovito izvajajo tudi v praksi.

Azilna politika Evropske unije mora upoštevati izkušnje žensk na vsaki stopnji. Da bi oblikovalci politik popolnoma razumeli, kako razmerje moči med spoloma vodi v prisilno izselitev in povzroča potrebe in izkušnje na podlagi spola, je treba okrepiti glas prosilk za azil in begunk.

Izjemna humanitarna kriza, s katero se trenutno sooča Evropa, je zelo zaskrbljujoča. Neenaki odnosi med spoloma se v času krize še zaostrijo. Vendar pa obdobje negotovosti in nemira pomeni tudi priložnost za uskladitev dobre prakse pri obravnavi prosilk za azil in begunk v Evropi.

MANJŠINSKO MNENJE

o položaju begunk in prosilk za azil v EU (2015/2325(INI))

Odbor za pravice žensk in enakost spolov Poročevalka: Mary Honeyball

Manjšinsko mnenje, ki ga vlaga poslanka Beatrix von Storch (ECR)

Angela Merkel (CDU/PPE) uničuje EU kot še nihče doslej po letu 1945. S svojo kanclersko odločitvijo je prekršila ustavno in evropsko pravo ter sprožila begunsko krizo.

Njen seznam želja posega v tehnične pristojnosti odbora za notranje zadeve, pomeni precejšnjo dodatno obremenitev za prostovoljce, ki pomagajo, deželne svetovalce in regionalne oblasti ter ne spoštuje temeljnega načela enakosti pred zakonom. Zahtevajo se posebni sprejemni postopki za deklice, ne pa za mladoletne dečke. Istospolno usmerjeni begunci naj bi dobili posebne bivalne prostore (kako pa naj bi bili opremljeni?), izrecno pa se zavrača, da bi preganjanim kristjanom, ki so v azilnih domovih dokazano izpostavljeni napadom muslimanov, nudili potrebno zaščito. Spodbujanje ukrepov glede splava pa predstavlja vrhunec hinavščine: nerojeni begunski otroci so za levo liberalno večino seveda preveč.

Ne razlikuje se med vojnimi begunci in begunci iz ekonomskih razlogov. Države članice ne bi smele nadzorovati lastnih državnih meja. Za vse to ne želim prevzeti odgovornosti.

Infrastruktura v vseh državah članicah poka po šivih. Pripravljajo se celo zakoni za razlastitev zasebne lastnine, da bi jo spremenili v nastanitvene objekte za begunce. Evropski parlament bi lahko ponudil konkretno pomoč, tako da bi začasno nastanitev ponudil nerabljene stavbe v Strasbourgu: 750 enoposteljnih sob s tušem in WC-jem, pripravljenimi menzami in sejnimi sobami za nadaljnje izobraževanje.

**IZID KONČNEGA GLASOVANJA
V PRISTOJNEM ODBORU**

Datum sprejetja	28.1.2016
Izid končnega glasovanja	+: 18 -: 10 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Daniela Aiuto, Maria Arena, Catherine Bearder, Malin Björk, Anna Maria Corazza Bildt, Iratxe García Pérez, Mary Honeyball, Vicky Maejjer, Angelika Mlinar, Angelika Niebler, Maria Noichl, Marijana Petir, Terry Reintke, Jordi Sebastià, Ernest Urtasun, Beatrix von Storch, Jadwiga Wiśniewska, Jana Žitňanská
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Izaskun Bilbao Barandica, Stefan Eck, Eleonora Forenza, Ildikó Gáll-Pelcz, Constance Le Grip, Clare Moody, Julie Ward
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Pedro Silva Pereira, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Kristina Winberg

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU
V PRISTOJNEM ODBORU**

18	+
S&D	Maria Arena, Iratxe García Pérez, Mary Honeyball, Clare Moody, Maria Noichl, Pedro Silva Pereira, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Julie Ward
ALDE	Catherine Bearder, Izaskun Bilbao Barandica, Angelika Mlinar
GUE/NGL	Malin Björk, Stefan Eck, Eleonora Forenza
VERTS/ALE	Terry Reintke, Jordi Sebastià, Ernest Urtaşun,
EFDD	Daniela Aiuto

10	-
EPP	Anna Maria Corazza Bildt, Ildikó Gáll-Pelcz, Constance Le Grip, Angelika Niebler, Marijana Petir
ECR	Jadwiga Wiśniewska, Jana Žitňanská, Beatrix von Storch
EFDD	Kristina Winberg
ENF	Vicky Maeijer

0	0

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani